

Брюксел, 28.1.2016 г.
COM(2016) 26 final

2016/0011 (CNS)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

**за определяне на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко
засягат функционирането на вътрешния пазар**

[...]

СЪДЪРЖАНИЕ

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ	3
1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО	3
• Мотиви и цели на предложението.....	3
• Съгласуваност със съществуващите разпоредби в тази област на политиката ...	3
2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ	4
• Правно основание	4
• Субсидиарност (при неизключителна компетентност).....	4
• Пропорционалност.....	5
• Избор на инструмент	5
3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИ СТРАНИ И ОЦЕНКИ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО	5
• Консултации със заинтересовани страни	5
• Оценка на въздействието.....	6
4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА	6
5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ	6
• Подробно обяснение на конкретните разпоредби на предложението	6
ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА за определяне на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар	10
ГЛАВА I ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ	14
ГЛАВА II МЕРКИ СРЕЩУ ИЗБЯГВАНЕТО НА ДАНЪЦИ	16
ГЛАВА III ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ.....	22
ЗАКОНОДАТЕЛНА ФИНАНСОВА ОБОСНОВКА	23
1. РАМКА НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО/ИНИЦИАТИВАТА.....	23
2. МЕРКИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ	23
3. ОЧАКВАНО ФИНАНСОВО ОТРАЖЕНИЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО/ИНИЦИАТИВАТА.....	23
1. РАМКА НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО/ИНИЦИАТИВАТА.....	24
2. МЕРКИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ	27
3. ОЧАКВАНО ФИНАНСОВО ОТРАЖЕНИЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО/ИНИЦИАТИВАТА.....	28

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Мотиви и цели на предложението

В заключенията на Европейския съвет от 18 декември 2014 г. е посочена „спешната необходимост от активизиране на усилията в борбата с избягването на данъци и с агресивното данъчно планиране както на световно равнище, така и на равнище ЕС“. От декември 2014 г. насам Комисията с бързи темпове започна първите стъпки към общ за ЕС подход. Междувременно Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) приключи работата си по определянето на глобални правила и стандарти с оглед на същите цели.

В настоящата директива, която често бива наричана Директивата срещу избягването на данъци, са определени правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар. Тя е част от законодателния пакет на Комисията срещу избягването на данъци, с който се дава отговор на важни нови промени и стратегически приоритети в корпоративното данъчно облагане, които изискват бърза реакция на равнището на ЕС. По-конкретно тя е отговор на завършването на проекта за борба със свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби (BEPS) на Г-20 и ОИСР, както и на исканията от страна на Европейския парламент, няколко държави членки, бизнеса и гражданското общество, както и на някои международни партньори за по-моцнен и по-съгласуван подход на ЕС срещу злоупотребите в сферата на корпоративното данъчно облагане.

Схемите, срещу които е насочена настоящата директива, включват положения, при които данъкоплатците действат срещу крайната цел на закона, като се възползват от различията между националните данъчни системи, за да намалят размера на дължимия от тях данък. Данъкоплатците могат да се възползват от ниски данъчни ставки или от двойно приспадане или да си осигурят ситуация, при която доходът им не се облага с данъци, тъй като се приспада в една юрисдикция и същевременно не се включва в данъчната основа в друга юрисдикция. Поради съществуването на тези положения стопанските решения на вътрешния пазар се изкривяват и ако не бъдат предприети ефективни мерки, би могло да се създаде среда на нелоялна данъчна конкуренция. С цел противопоставяне на практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар, в настоящата директива се определят правила срещу избягването на данъци в шест конкретни области: приспадане на лихвите; данъчно облагане при напускане; клауза за преминаване от освобождаване към данъчен кредит; общо правило за борба със злоупотребите (ОПБЗ); правила за контролираните чуждестранни дружества (КЧД) ; и рамка, с която се уреждат несъответствията при хибридни субекти и инструменти.

• Съгласуваност със съществуващите разпоредби в тази област на политиката

Настоящата директива стъпва върху Плана за действие за справедливо и ефикасно корпоративно данъчно облагане, представен от Комисията на 17 юни 2015 г. В нея са определени обвързващи правила, които ще дадат възможност на държавите членки ефективно да се противопоставят на избягването на корпоративни данъци по начин, който запазва общата им конкурентоспособност и зачита единния пазар, свободите, залегнали в договорите, Хартата на основните права на ЕС и правото на ЕС като цяло.

В това отношение в нея са използвани резултатите от две големи области на действие на равнището на ЕС и на международно равнище.

На първо място, в контекста на проекта BEPS на ОИСР повечето държави членки се ангажираха да изпълнят мерките, съдържащи се в окончателните доклади на BEPS, публикувани на 5 октомври 2015 г. и подкрепени от лидерите на Г-20 през ноември 2015 г. Едностранното и несъгласувано изпълнение на BEPS от страна на всяка държава членка обаче би могло да доведе до фрагментираност на единния пазар поради възникващите сблъсъци между националните политики, както и поради появата на изкривявания и данъчни пречки пред стопанските субекти в ЕС. Като следствие от него биха могли да възникнат и нови законодателни празноти и несъответствия, които биха могли да бъдат използвани от дружествата, стремящи се да избегнат данъци, и така да бъдат подкопани усилията на държавите членки за предотвратяване на подобни практики. Поради това за доброто функциониране на единния пазар е от съществено значение държавите членки — като минимум — да транспонират мерките по BEPS на ОИСР в своите национални системи съгласувано и координирано.

На второ място, в плана за действие от юни 2015 г. Комисията обяви, че ще внесе отново своето законодателно предложение за обща консолидирана основа за облагане с корпоративен данък (ОКООКД) като цялостно решение за постигане на по-справедливо и ефикасно данъчно облагане. Тя призова също така държавите членки да продължат да работят по някои международни аспекти на общата данъчна основа, свързани с проекта BEPS на ОИСР, докато се подготвя преразгледаното предложение за ОКООКД. В настоящата директива са отчетени резултатите от дискусиите по тези въпроси с държавите членки в рамките на Съвета.

Целта на настоящата директива е да бъде намерен баланс между необходимостта от известна степен на уеднаквяване при изпълнението на резултатите от BEPS в целия ЕС и потребностите на държавите членки да отчетат специфичните характеристики на своите данъчни системи в рамките на тези нови правила. Поради това в директивата са определени принципни правила, като детайлите във връзка с тяхното изпълнение са оставени на държавите членки, като се приема, че те са в по-добро положение да оформят детайлните елементи на правилата по начин, който най-добре отговаря на техните системи за корпоративно данъчно облагане. Сама по себе си директивата следва да създаде еднакви условия на минимална защита за системите за корпоративно данъчно облагане на всички държави членки.

Директивата е с широко приложно поле и цели да обхване всички данъкоплатци, подлежащи на облагане с корпоративен данък в една държава членка. В обхвата ѝ попадат също така местата на стопанска дейност, намиращи се в Съюза, на корпоративните данъкоплатци, по отношение на които директивата не се прилага.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

• Правно основание

Законодателството относно прякото данъчно облагане попада в обхвата на член 115 от Договора за функционирането на ЕС (ДФЕС). Съгласно разпоредбата законодателните мерки за сближаване по посочения член приемат правната форма на директива.

- **Субсидиарност (при неизключителна компетентност)**

Предложението е в съответствие с принципа на subsidiarity. Естеството на предмета е такова, че изисква предприемането на обща инициатива в целия вътрешен пазар.

Целта на правилата на настоящата директива е да се даде отговор на трансграничните практики за избягване на данъци и да бъде предоставена обща рамка за координираното постигане на резултатите от проекта BEPS в националните законодателства на държавите членки. Тази цел не може да бъде изпълнена в достатъчна степен чрез действия, предприети самостоятелно от всяка държава членка. Подобен подход единствено би възпроизвел и евентуално увеличил съществуващата фрагментираност на вътрешния пазар и би спомогнал за трайното настаняване на настоящата неефективност и нарушения и при взаимодействието на отделните, различаващи се помежду си мерки. Ако целта е да бъдат възприети решения, които работят за вътрешния пазар като цяло (напр. премахване на несъответствията, породени от различията между националните данъчни системи) и увеличаване на (външната и вътрешната) устойчивост спрямо агресивното данъчно планиране, целесъобразните следващи стъпки включват координирани инициативи на равнището на ЕС.

Освен това една инициатива на ЕС ще осигури и добавена стойност в сравнение с това, което могат да постигнат множеството национални методи на изпълнение. С оглед на това, че предвижданите правила срещу злоупотребите имат трансгранично измерение, е наложително всички предложения да постигат баланс между различните интереси в рамките на вътрешния пазар и да отчитат общата картина, както и в тях да се посочват общи цели и решения. Това може да се постигне единствено при централизирано разработване на законодателството. И на последно място, ако мерките за изпълнението на BEPS бъдат заложили в съответствие с достиженията на правото на Съюза, данъкоплатците могат да имат правната сигурност, че са в съответствие със законодателството на ЕС.

Поради това този подход е в съответствие с принципа на subsidiarity, заложен в член 5 от Договора за Европейския съюз.

- **Пропорционалност**

Предвижданите мерки не надвишават минимално необходимото равнище на защита на вътрешния пазар. Поради това в директивата не се предвижда пълна хармонизация, а само минимална защита за системите за корпоративно данъчно облагане на държавите членки. По този начин с директивата се гарантира съществената степен на координация в рамките на Съюза с оглед изпълнението на нейната цел. В този смисъл предложението не надхвърля необходимото за постигане на своите цели и поради това отговаря на принципа за пропорционалност.

- **Избор на инструмент**

Предложеният инструмент е директива, която е единственият възможен инструмент при правно основание член 115 от ДФЕС.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИ СТРАНИ И ОЦЕНКИ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

• Консултации със заинтересованите страни

Темите, обхванати от настоящата директива, са обсъждани в продължение на няколко години със заинтересованите страни в рамките на предложението за Директива за ОКООКД. Делегатите на държавите членки редовно са представяли своите становища в рамките на работна група „Данъчни въпроси“ в Съвета. След март 2011 г., когато колегиумът на членовете на Комисията прие предложението за ОКООКД, работната група проведе по няколко заседания в рамките на всяко председателство, за да обсъди подробно експертните и стратегическите въпроси. Освен това службите на Комисията се свързаха с всички основни заинтересовани страни от бизнеса и се запознаха със становищата им по различни теми, застъпени в предложението. Аналогично, много — предимно експертни — теми от директивата бяха обсъждани по време на академични конференции, в които участваха службите на Комисията.

Повечето държави членки са членки на ОИСР и участваха в продължилите дълго време подробни дискусии по действията за противопоставяне на BEPS, включително в разработването на експертните моменти, в периода 2013 — 2015 г. ОИСР организира пространни обществени консултации със заинтересованите страни по всяко едно от действията за противопоставяне на BEPS. Освен това Комисията проведе вътрешни обсъждания и обсъждания с експерти на ОИСР по няколко от темите по BEPS (напр. законодателство относно КЧД), по-специално в случаите на съмнение от страна на Комисията в съвместимостта на някои идеи и/или предложени решения със законодателството на ЕС.

През втората половина на 2014 г. италианското председателство на Съвета лансира идеята за пътна карта „ЕС—BEPS“. Съветът обсъди предложението за ОКООКД и специално се съсредоточи върху неговите международни елементи и елементите, свързани с BEPS. В този контекст председателството насърчи съгласуваността с паралелните инициативи на ОИСР при спазване на законодателството на ЕС. Този подход беше подкрепен от Работната група на високо равнище за данъчното облагане и той беше продължен и при следващите председателства. Обсъждането на пътната карта „ЕС—BEPS“ продължи и през 2015 г. Целта беше да се даде принос към дебата в ОИСР и да се подготвят условията за гладкото изпълнение на бъдещите препоръки, като едновременно с това се отчита спецификата на ЕС.

Елементите на настоящото предложение бяха представени в основни линии и обсъдени с делегациите на държавите членки, с представителите на бизнеса и неправителствените организации по време на среща на Платформата по въпросите на доброто управление в областта на данъчното облагане на 30 ноември 2015 г.

• Оценка на въздействието

След публикуването на доклада „*Преодоляване на свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби*“ в началото на 2013 г. и след като т.нар. *План за действие по BEPS* беше приет от лидерите на G-20 през септември 2013 г., ОИСР навлезе в 2-годишен период на интензивна работа, който доведе до изготвянето на 13 доклада през ноември 2015 г. В тях се определят нови или подсилени международни стандарти, както и конкретни мерки в подкрепа на държавите при противопоставянето на BEPS. Това е рамката, в която членовете на ОИСР/G-20 се ангажират с този комплексен пакет и неговото последователно изпълнение.

Много държави членки в качеството си на държави — членки на ОИСР, предприеха действия за транспониране на резултатите от проекта за BEPS в националните си законодателства, при това с бързи темпове. С оглед на това от изключително значение е да се постигне бързо напредък при договарянето на правила за координиране на изпълнението на заключенията на BEPS в ЕС. С оглед на големия риск от фрагментиране на вътрешния пазар, до което евентуално би се стигнало при некоординирани едностранни действия на държавите членки, в настоящото предложение Комисията предлага общи минимални решения, които да бъдат приложени. Комисията положи максимални усилия да отговори едновременно и на необходимостта от бързи действия, и на императивната нужда да не се допусне функционирането на вътрешния пазар да бъде компрометирано или от едностранни мерки, приети самостоятелно от държавите членки (независимо дали са членки на ОИСР), или от липсата на каквито и да било действия от страна на други държави членки. Възможността да бъде предложен акт с незадължителен характер също беше обмислена, но беше отхвърлена като неподходяща с оглед гарантирането на координиран подход.

За да бъде осигурен актуален анализ и актуални доказателства, в отделен работен документ на службите на Комисията, придружаващ проекта на директива, се прави обширен преглед на академичните разработки и на икономическите доказателства в областта на свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби. Прегледът се основава на наскоро извършени проучвания, сред които проучвания на ОИСР, Европейската комисия и Европейския парламент. В работния документ на службите на Комисията са открити основните движещи фактори и най-често срещаните схеми, които — както сочат докладите на ОИСР — са свързани с агресивно данъчно планиране. В него са обобщени и заключенията на задълбочен преглед на ключовите механизми за агресивно данъчно планиране въз основа на анализите по държави членки, извършени от името на Комисията през 2015 г. В работния документ на службите на Комисията е представен начинът, по който директивата допълва други инициативи, насочени към въвеждане на резултатите от докладите на ОИСР за BEPS в ЕС, и допринася за постигането на общо минимално равнище на защита срещу избягването на данъци.

На този фон и поради следните причини не беше направена оценка на въздействието по отношение на настоящото предложение: предложението е свързано в много голяма степен с работата на ОИСР по BEPS; в работния документ на службите на Комисията са представени множество доказателства и солиден анализ; заинтересованите страни участваха на широка основа в консултациите по експертните елементи на предложените правила на по-ранен етап; и по-специално, налице е належаща необходимост от координирани действия в ЕС по този стратегически приоритетен в международен аспект въпрос.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Настоящото предложение за директива няма отражение върху бюджета на ЕС.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

- **Подробно обяснение на конкретните разпоредби на предложението**

Директивата е с широко приложно поле и цели да обхване всички данъкоплатци, подлежащи на облагане с корпоративен данък в дадена държава членка. В обхвата ѝ

попадат също така местата на стопанска дейност, намиращи се в Съюза, на корпоративните данькоплатци, по отношение на които директивата не се прилага.

Схемите, срещу които е насочена настоящата директива, включват положения, при които данькоплатците действат срещу крайната цел на закона, като се възползват от различията между националните данъчни системи, за да намалят размера на дължимия от тях данък. Данькоплатците могат да се възползват от ниски данъчни ставки или от двойно приспадане или да си осигурят ситуация, при която доходът им не се облага с данъци, тъй като се приспада в една юрисдикция и същевременно не се включва в данъчната основа в друга юрисдикция. Поради съществуването на тези положения стопанските решения на вътрешния пазар се изкривяват и ако не бъдат предприети ефективни мерки, би могла да се създаде среда на нелоялна данъчна конкуренция. С цел противопоставяне на практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар, в настоящата директива се определят правила срещу избягването на данъци в шест конкретни области: приспадане на лихвите; данъчно облагане при напускане; клауза за преминаване от освобождаване към данъчен кредит; общо правило за борба със злоупотребите (ОПБЗ); правила за контролираните чуждестранни дружества (КЧД) ; и рамка за уреждането на несъответствията при хибридни субекти и инструменти.

- Приспадане на лихвите

Мултинационалните групи от предприятия често финансират субекти, принадлежащи към групата и намиращи се в данъчни юрисдикции с високи данъчни ставки, чрез дълг и се договарят тези субекти да плащат завишени лихви на дъщерни предприятия, намиращи се в юрисдикции с ниски данъчни ставки. По този начин данъчната основа на групата (или по-точно на субектите, плащащи завишени лихви) се намалява в юрисдикциите с високи данъчни ставки и същевременно се увеличава в държавата с ниски данъчни ставки, в която се получават лихвените плащания. В крайна сметка резултатът е намалена данъчна основа за мултинационалната група като цяло.

Целта на предлаганото правило е горната практика да бъде овладяна, като за целта бъде ограничен размерът на лихвите, които данькоплатецът има право да приспадне за една данъчна година. Очаква се, че по този начин ще бъде подобро и неблагоприятното понастоящем положение по отношение на финансирането със собствен капитал. За целта нетните лихвени разходи ще подлежат на приспадане само до определено съотношение спрямо брутната оперативна печалба на данькоплатеца. С оглед на това, че в настоящата директива се определя минимално равнище на защита на вътрешния пазар, се предвижда съотношението по отношение на възможността за приспадане на лихвите да се определи на горната граница, препоръчана от ОИСР (от 10 до 30 %). Оттам насетне държавите членки могат да въведат по-строги правила.

Въпреки че по правило се приема, че финансовите предприятия, т.е. финансовите институции и застрахователните предприятия, също следва да бъдат обект на ограничаването на приспадането на лихвите, се признава, че тези два сектора имат специфични характеристики, които налагат към тях да се прилага по-индивидуализиран подход. Това се дължи най-вече на факта, че за разлика от другите сектори на икономиката, финансовите предприятия правят финансови разходи и получават финансови приходи като част от своя основен предмет на дейност. С оглед на това, че обсъжданията в тази област все още не са достигнали етап, на който могат да бъдат формулирани заключения, в международен мащаб и в рамките на Съюза, все още не е

възможно да се предвидят специални разпоредби във финансовия и застрахователния сектор. Необходимо е обаче да бъде изяснено, че въпреки временното изключване на тези финансови предприятия, намерението е в крайна сметка да бъде въведено правило за ограничаване на лихвите, което има широко приложно поле и по отношение на което няма изключения.

- Данъчно облагане при напускане

Данъкоплатците могат да се опитат да намалят размера на дължимия от тях данък, като променят юрисдикцията, в която са местни лица за данъчни цели, и/или прехвърлят свои активи в юрисдикции с ниски данъчни ставки. Подобни практики изкривяват пазара, тъй като свиват данъчната основа в държавата, от която се изтеглят активите/субектите, и прехвърлят данъчното облагане на бъдещите печалби към юрисдикциите с ниски данъчни ставки, които са крайна точка на прехвърлянето. Ако данъкоплатците променят юрисдикцията, в която са местни лица за данъчни цели извън определена държава членка, същата държава членка ще бъде лишена от бъдещото си право да обложи с данъци приходите на тези данъкоплатци, които може да са вече създадени, макар и още да не са реализирани. Същият проблем възниква и когато данъкоплатците прехвърлят активи (без да ги продават) извън дадена държава членка и тези активи съдържат нереализирана печалба.

Данъчното облагане при напускане има за цел да предотврати свиването на данъчната основа в държавата по произход, когато активи, които съдържат нереализирана относима към тях печалба напускат данъчната юрисдикция на държавата, без при това да има смяна на собствеността им. Тъй като прилагането на данъчното облагане при напускане в Съюза отговаря на основните свободи и на съдебната практика на Съда на Европейския съюз (Съда), в настоящата директива е включен и европейският правен аспект на данъчното облагане при напускане, като на данъкоплатците е дадена възможност да разсрочат плащането на дължимия данък в рамките на няколко години и да го изплатят на части.

- Клауза за преминаване от освобождаване към данъчен кредит

Поради неизбежните трудности при предоставянето на данъчен кредит за платени в чужбина данъци, държавите са във все по-голяма степен склонни да освобождават от данъчно облагане доходите от чужбина. Отрицателният ефект, който възниква спонтанно от прилагането на този подход, е че той може да стимулира навлизането на вътрешния пазар на необложен или обложен при ниска ставка доход, който впоследствие се движи — в много случаи без да бъде обложен с данъци — в рамките на Съюза, като по отношение на него се използват наличните в рамките на правото на Съюза инструменти.

Обикновено за борба с тези практики се използват клаузи за преминаване от освобождаване към данъчен кредит. Т.е. данъкоплатецът подлежи на данъчно облагане (вместо на освобождаване) и получава данъчен кредит за данъците, платени в чужбина. По този начин за дружествата няма стимули да прехвърлят печалбата си от юрисдикциите с високи данъчни ставки към юрисдикциите с ниски данъчни ставки, освен ако за това няма достатъчна икономическа мотивация.

Праг на данъчното облагане при ниски ставки

В своето предложение за Директива за ОКООКД Комисията въведе клауза за преминаване от освобождаване към данъчен кредит, за да обхване случаите, когато доходите, които се вливат във вътрешния пазар от трета държава, са били обект на облагане с данък печалба в третата държава при законоустановена ставка на корпоративния данък, по-малка от 40 % от средната ставка на корпоративния данък в Съюза. Това правило ще гарантира, че доходът с произход от трети държави влиза в Съюза, след като е бил обложен при равнище, поне равно на най-ниското равнище на данъчно облагане, на което биха били обект тези средства, ако бяха с произход от държава членка. За целите на сравнението в предложението за ОКООКД се препраща към средноаритметичното на законоустановените ставки на корпоративния данък в Съюза.

С оглед на това, че с настоящата директива не се създава самостоятелна система на корпоративно данъчно облагане и че тя не съдържа механизъм за консолидиране на данъчните основи на дружествата, принадлежащи към групи, в рамките на целия Съюз, както това е направено в предложението за ОКООКД, е логично като еталон да се използва законоустановената данъчна ставка в държавата членка на данъкоплатеца, получаващ дохода от чужбина или, най-малкото, докато се реализират плановете за повторно пускане в ход на ОКООКД, както Комисията вече съобщи.

Предлаганата схема отчита факта, че няма хармонизация на ставките на корпоративния данък в Съюза. С оглед обхващане на практиките за избягване на данъци прагът следва във всички случаи да бъде определен така, че да обхваща ситуацията, при които данъчното облагане е на равнище по-малко от 50 % в сравнение с държавата на данъкоплатеца, който получава средствата. Същевременно обаче прагът не бива да се определя прекалено ниско, така че мярката да бъде лишена от смисъл понеже обхваща само най-агресивните данъчни юрисдикции. При тези условия тестът дали законоустановената ставка на корпоративния данък в държавата, в която субектът е местно лице, или в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност, е по-малък от 40 % от законоустановената данъчна ставка на корпоративния данък в държавата членка на данъкоплатеца, би осигурил постигането на баланс между признаването на възможността за лоялна данъчна конкуренция и необходимостта от предотвратяване на практиките за избягване на данъци.

Освен това чрез прилагането на клаузата за преминаване от освобождаване към данъчен кредит доходите с произход от трети държави, които се вливат в Съюза, ще бъдат облагани с данъци от държавата членка на данъкоплатеца на едно и също равнище като дохода с местен произход, което ще гарантира равно третиране между средствата от Съюза и тези с произход от трети държави. По този начин държавите членки ще продължат да изпълняват поетите от тях задължения и по европейското, и по международното право.

- Общо правило за борба със злоупотребите (ОПБЗ)

Схемите за данъчно планиране са изключително сложни, а данъчното законодателство обикновено не се развива достатъчно бързо, за да обхване всички необходими защитни механизми срещу тях. Именно поради това ОПБЗ е полезен инструмент в една данъчна система; той дава възможност практиките на злоупотреби да бъдат обхванати въпреки липсата на конкретно правило срещу въпросното избягване на данъци.

Предназначението на ОПБЗ е да попълва евентуално съществуващите празноти в конкретните разпоредби за борба със злоупотребите при избягването на данъци, действащи в една държава членка. ОПБЗ дава възможност на органите да отказват да предоставят данъчни предимства на данъкоплатците при целящи злоупотреба данъчни договорености от тяхна страна. В съответствие с достиженията на правото на Съюза ОПБЗ е разработено така, че да отразява тестовете за изкуствен характер на договореностите, прилагани от Съда на ЕС, когато става въпрос за Съюза.

- Правила за контролираните чуждестранни дружества (КЧД)

Данъкоплатците, които имат контролирани дъщерни дружества в юрисдикции с ниски данъчни ставки, могат да прилагат практики на данъчно планиране, при които прехвърлят големи суми от печалбата си от дружеството майка (което подлежи на високо данъчно облагане) към дъщерните дружества, които са обект на ниски данъчни ставки. Целта е да се намалят общите данъчни задължения на групата. Горният анализ за прага на ниското данъчно облагане е валиден и за правилата за КЧД.

Доходът, прехвърлен на дъщерното предприятие, обикновено е мобилен пасивен доход. Една от често използваните схеми например е в рамките на групата на КЧД да бъде прехвърлена първо собствеността на нематериалните активи (напр. интелектуална собственост), а след това към КЧД да бъдат прехвърляни големи суми от дохода от лицензионните вознаграждения, получавани за използването на активите, притежавани и управлявани от КЧД. Подобни практики на прехвърляне на печалби несъмнено се отразяват на функционирането на вътрешния пазар, най-вече когато доходът се прехвърля извън ЕС към трети държави с ниско данъчно облагане.

Чрез правилата за КЧД доходът на контролираното дъщерно предприятие, което е обект на данъчно облагане с ниска ставка, се причислява обратно към дружеството майка. В резултат на това дружеството майка е задължено да бъде данъчно облагано върху дохода в държавата, в която то е местно лице, като обикновено това е държава с високи данъци. Поради това целта на законодателството за КЧД е да бъдат премахнати стимулите за прехвърляне на доходи, които да се облагат по ниски ставки в друга юрисдикция.

- Рамка, с която се уреждат несъответствията при хибридни субекти и инструменти

Несъответствията при хибридни субекти и инструменти са следствие от разликите в правната квалификация на плащанията (финансови инструменти) или субектите при взаимодействието на две правни системи. Подобни несъответствия често могат да доведат до двойно приспадане (т.е. приспадне и от двете страни на границата) или до приспадане на дохода от едната страна на границата, без същият да се включва в данъчната основа от другата страна на границата. Данъкоплатците, особено тези, които имат трансгранични структури, често се възползват от подобни различия между националните данъчни системи и намаляват общите си данъчни задължения в Съюза.

По този проблем са работили и групата „Кодекс за поведение“ (Данъчно облагане на предприятия), и ОИСР. За да се гарантира, че държавите членки ще въведат правила за ефикасна борба с тези несъответствия, в настоящата директива се предвижда, че правната квалификация, дадена на един хибриден инструмент или субект от държавата

членка, от която произхожда плащането или, съответно, разходът или загубата, трябва да бъде следвана от другата държава членка, засегната от несъответствието.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

за определяне на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 115 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент¹,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет²,

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

- (1) Настоящите стратегически приоритети в сферата на международното данъчно облагане открояват необходимостта да се гарантира, че данъците се плащат там, където се генерират печалбата и стойността. Следователно е наложително да бъде върнато доверието в справедливостта на данъчните системи и да се даде възможност на правителствата ефективно да упражняват своя данъчен суверенитет. Тези нови стратегически цели бяха трансформирани в препоръки за конкретни действия в рамките на инициативата на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) срещу свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби (BEPS). В отговор на необходимостта от по-справедливо данъчно облагане Комисията в своето съобщение от 17 юни 2015 г. представи План за действие за справедливо и ефикасно корпоративно данъчно облагане в Европейския съюз³ (Планът за действие).
- (2) Повечето държави членки, като държави — членки на ОИСР, се ангажираха да изпълнят 15-те действия срещу свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби, обявени официално на 5 октомври 2015 г. Поради това с оглед на доброто функциониране на вътрешния пазар е от съществена важност държавите членки като минимум да изпълнят ангажиментите си по BEPS и в по-общ план по достатъчно съгласуван и координиран начин да предприемат действия срещу практиките за избягване на данъци и да гарантират справедливо и ефикасно данъчно облагане в Съюза. Пазарът на силно интегрирани икономики води до необходимост от общи стратегически подходи и координирани действия за

¹ ОВ С , , стр. .

² ОВ С , , стр. .

³ Съобщение от Комисията до Европейския парламент и Съвета „Справедлива и ефикасна система за корпоративно данъчно облагане в Европейския съюз: пет ключови области за действие“ COM(2015) 302 final от 17 юни 2015 г.

подобряване на функционирането на вътрешния пазар и максимално увеличаване на положителния ефект на инициативата срещу свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби. Освен това фрагментираността на пазара може да бъде избегната само чрез обща рамка, която да сложи край на съществуващите понастоящем несъответствия и изкривявания на пазара. И на последно място, националните мерки за изпълнение, които следват една обща насока в рамките на целия Съюз, ще дадат на данъкоплатците правната сигурност, че тези мерки са съвместими с правото на Съюза.

- (3) Необходимо е да бъдат определени правила с цел укрепване на средното равнище на защита срещу агресивно данъчно планиране в рамките на вътрешния пазар. Тъй като тези правила трябва да съответстват на 28 отделни системи за корпоративно данъчно облагане, те следва да се ограничават до общи разпоредби и да оставят изпълнението на държавите членки, които са в по-добра позиция да определят специфичните елементи на тези правила по начин, който в най-голяма степен съответства на техните системи за корпоративно данъчно облагане. Тази цел може да бъде постигната, като се определи минимално равнище на защита за националните системи за корпоративно данъчно облагане в рамките на целия Съюз. Поради това е необходимо да се координира отговорът на държавите членки при изпълнението на 15-те действия срещу свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби с цел да се повиши ефективността на вътрешния пазар като цяло по отношение на практиките за избягване на данъци. Поради това е необходимо да бъде определено минимално равнище на защита на вътрешния пазар в конкретни области.
- (4) Необходимо е да бъдат определени правила, приложими за всички данъкоплатци, подлежащи на облагане с корпоративен данък в дадена държава членка. Тези правила следва да се прилагат също така за местата на стопанска дейност на същите корпоративни данъкоплатци, намиращи се евентуално в друга държава членка или в други държави членки. Корпоративните данъкоплатци могат бъдат местни лица за данъчни цели на една държава членка или да бъдат установени съгласно законодателството на държавата членка. Местата на стопанска дейност на субектите, които са местни лица за данъчни цели на трета държава, също следва да бъдат обхванати от тези правила, ако същите се намират в една или няколко държави членки.
- (5) Необходимо е да бъдат определени правила срещу свиването на данъчната основа в рамките на вътрешния пазар и срещу прехвърлянето на печалби извън вътрешния пазар. С оглед осигуряване на принос за изпълнението на тази цел са необходими правила в следните области: ограничения по отношение на приспадането на лихвите, данъчно облагане при напускане, клауза за преминаване от освобождаване към данъчен кредит, общо правило за борба със злоупотребите, правила за контролираните чуждестранни дружества и рамка, чрез която да се уреждат несъответствията при хибридни субекти и инструменти. Когато прилагането на тези правила води до двойно данъчно облагане, данъкоплатците следва да получават данъчно облекчение посредством приспадането на данъка, платен в друга държава членка или, съответно, трета държава. Следователно целта на правилата следва да бъде не само противопоставяне на избягването на данъци, но и недопускане създаването на други пречки на пазара, като двойното данъчно облагане.
- (6) Като част от усилията си да намалят в световен мащаб данъчните си задължения трансграничните групи от дружества във все по-голяма степен прехвърлят

печалби — често чрез завишени лихвени плащания — от данъчни юрисдикции с високи ставки към държави с данъчни режими с по-ниски ставки. Правилото за ограничаване на лихвите е необходимо, за да обезсърчава подобни практики, като ограничава възможността за приспадане на нетните финансови разходи на данъкоплатеца (т.е. сумата, с която финансовите разходи превишават финансовите приходи). Поради това е необходимо да бъде определено съотношение за приспадането, което да е обвързано с печалбата на данъкоплатеца преди лихви, данъци и амортизация (ЕБИТДА). Освободените от данъчно облагане финансови приходи следва да не бъдат приспадани от финансовите разходи. Причината за това е принципът само облагаемият доход да бъде вземан под внимание при определянето каква част от лихвените плащания може да бъде приспадната. За да бъдат улеснени данъкоплатците, при които рискът от свиване на данъчната основа и прехвърляне на печалби е малък, нетните лихви следва винаги да подлежат на приспадане до фиксиран максимален размер, до който се прибъгва, ако така се стига до по-голямо приспадане, отколкото ако се използва съотношението въз основа на ЕБИТДА. Когато данъкоплатецът е част от група, която представя консолидирани счетоводни отчети, задължениостта на групата като цяло следва да се има предвид за целите на предоставянето на данъкоплатците на право да приспадат по-големи размери от своите нетни финансови разходи. Правилото за ограничаване на лихвите следва да се прилага по отношение на нетните финансови разходи на данъкоплатеца, без да се прави разлика дали разходите произтичат от кредитни задължения, поети на национално равнище, трансгранично равнище в рамките на Съюза или в трета държава. Въпреки че по правило се приема, че финансовите предприятия, т.е. финансовите институции и застрахователните предприятия, също следва да бъдат обект на ограничаването на приспадането на лихвите, се признава, че тези два сектора имат специфични характеристики, които налагат към тях да се прилага по-индивидуализиран подход. Тъй като обсъжданията в тази област все още не са достигнали етап, на който могат да бъдат формулирани заключения, в международен мащаб и в рамките на Съюза, все още не е възможно да се предвидят специални разпоредби във финансовия и застрахователния сектор.

- (7) Функцията на данъците при напускане е да гарантират, че когато даден данъкоплатец премества активи или променя юрисдикцията, на която е местно лице за данъчни цели, извън данъчната юрисдикция на една държава, същата държава може да обложи икономическата стойност на евентуалната капиталова печалба, създадена на нейна територия, дори ако тя все още не е реализирана към момента на напускането. Поради това е необходимо да бъдат уточнени случаите, при които по отношение на данъкоплатците се прилагат правилата за данъчното облагане при напускане и които се облагат с данък върху нереализираната капиталова печалба, натрупана в прехвърлените от тях активи. За изчисляването на сумите от основно значение е да бъде определена пазарната стойност на прехвърлените активи в съответствие с принципа на сделката между несвързани лица. Необходимо е прилагането на данъчното облагане при напускане да бъде уредено в рамките на Съюза и да бъдат разяснени условията за постигане на съответствие с правото на Съюза. При такива случаи данъкоплатците следва да имат правото или незабавно да платят размера на изчисления данък при напускане, или да разсрочат плащането на данъка, евентуално с прилагане на лихви и гаранции, за определен брой години и да уредят данъчното си задължение чрез плащане на части. Данъкът при напускане

следва да не се налага, когато прехвърлянето на активите е от временно естество и при условие, че активите се връщат в държавата членка на прехвърлителя, когато прехвърлянето се извършва, за да се изпълнят пруденциални изисквания или с цел управление на ликвидността, или когато става въпрос за сделки за финансиране с ценни книжа или активи, заложи като обезпечение.

- (8) Поради неизбежните трудности при предоставянето на данъчен кредит за платени в чужбина данъци, държавите са във все по-голяма степен склонни да освобождават от данъчно облагане доходите от чужбина в държавата, в която стопанският субект е местно лице. Отрицателният ефект, който възниква спонтанно от прилагането на този подход, е че се насърчават случаите, при които необложен или обложен при ниска ставка доход се влива във вътрешния пазар и впоследствие се движи — в много случаи без да бъде обложен с данъци — в рамките на Съюза, като по отношение на него се използват наличните в рамките на правото на Съюза инструменти. Обикновено за борба с тези практики се използват клаузи за преминаване от освобождаване към данъчен кредит. Поради това е необходимо да бъде предвидена клауза за преминаване от освобождаване към данъчен кредит, насочена срещу някои видове доходи от чужбина, например разпределена печалба, средства от продажба на дялове и акции и печалба на места на стопанска дейност, които са освободени от данъчно облагане в Съюза и произхождат от трети държави. Този доход следва да бъде облаган с данъци в Съюза, ако облагането му в третата държава е било под определено равнище. Като се има предвид, че в клаузата за преминаване от освобождаване към данъчен кредит не се изисква контрол на субекта, обложен с данък при ниска ставка, и поради това достъпът до сметките му може да не е възможен, изчисляването на ефективната данъчна ставка може да бъде изключително сложно. Поради това държавите членки следва при прилагането на клаузата за преминаване от освобождаване към данъчен кредит да използват законоустановената данъчна ставка. Държавите членки, които прилагат клаузата за преминаване от освобождаване към данъчен кредит, следва да дават данъчен кредит за вече платения в чужбина данък, за да избегнат двойното данъчно облагане.
- (9) Общите правила за борба със злоупотребите (ОПБЗ) се включват в данъчните системи с цел противопоставяне на практиките за данъчни злоупотреби, които още не са обхванати в специално насочени към тях разпоредби. Поради това предназначението на ОПБЗ е да запълва празнотите, така че те да не се отразяват на приложимостта на специалните правила за борба със злоупотребите. В рамките на Съюза прилагането на ОПБЗ следва да бъде ограничено до договорености, които са „изцяло изкуствени“ (привидни); в останалите случаи данъкоплатецът следва да може да избира най-ефикасната по отношение на данъчното облагане структура за целите на своята стопанска дейност. Важно е да се гарантира също така, че ОПБЗ се прилагат еднообразно в национален контекст, в рамките на Съюза и по отношение на трети държави, така че тяхното приложно поле и резултатът от тяхното прилагане в национален мащаб и при трансгранични случаи да не се различават.
- (10) Като следствие от правилата за контролираните чуждестранни дружества (КЧД) доходът на контролираното дъщерно предприятие, което е обект на данъчно облагане с ниска ставка, се причислява обратно към дружеството майка. След това дружеството майка подлежи на данъчно облагане по отношение на причисления доход в държавата, където е местно лице за данъчни цели. В

зависимост от стратегическите приоритети на съответната държава правилата за КЧД могат да бъдат насочени към дъщерното предприятие обект на данъчно облагане с ниска ставка като цяло или да се ограничават до дохода, който по изкуствен начин е бил отклонен към дъщерното предприятие. Желателно е да бъдат обхванати случаите и в трети държави, и в Съюза. За да бъдат изпълнени изискванията на основните свободи, въздействието на правилата в Съюза следва да се ограничава до договорености, които водят до изкуствено прехвърляне на печалба извън държавата членка на дружеството майка към КЧД. В такъв случай размерът на дохода, причисляван към дружеството майка, следва да бъде коригиран съгласно принципа на сделката между несвързани лица, така че държавата на дружеството майка да обложи дохода на КЧД само дотолкова, доколкото той не отговаря на този принцип. Правилата за КЧД следва да изключват от приложното си поле финансовите предприятия, когато те са местни лица за данъчни цели на Съюза, включително местата на стопанска дейност на тези предприятия, намиращи се в Съюза. Причината за това е съображението, че приложното поле за законосъобразно прилагане на правилата за КЧД в Съюза следва да се ограничава до изкуствено създадени ситуации без икономическа мотивация, което предполага, че е малко вероятно силно регулираните финансов и застрахователен сектор да бъдат обхванати от тези правила.

- (11) Несъответствията при хибридни субекти и инструменти са следствие от разликите в правната квалификация на плащанията (финансови инструменти) или субектите, като тези разлики проличават при взаимодействието на правните системи на две юрисдикции. Резултатът от тези несъответствия често пъти е двойно приспадане (т.е. приспадане и в двете държави) или приспадане на дохода в едната държава, без да има включване в данъчната основа в другата. За да не се допусне такъв резултат, е необходимо да бъдат определени правила, чрез които една от двете юрисдикции, между които се проявяват несъответствията, да даде правна квалификация на хибридният инструмент или хибридният субект, а другата да следва да я приеме. Въпреки че в рамките на групата „Кодекс за поведение“ (Данъчно облагане на предприятия) държавите членки са се договорили за насоки относно данъчното третиране на хибридните субекти⁴ и на хибридните места на стопанска дейност⁵ в рамките на Съюза, както и относно данъчното третиране на хибридните субекти при отношенията им с трети държави, продължава да съществува необходимост от въвеждането на задължителни правила. И на последно място, необходимо е приложното поле на тези правила да бъде ограничено до несъответствията при хибридни субекти и инструменти между държавите членки. Несъответствията при хибридни субекти и инструменти между държави членки и трети държави трябва да бъдат допълнително проучени.
- (12) Необходимо е да бъде изяснено, че изпълнението на правилата срещу избягването на данъци, предвидени в настоящата директива, следва да не се отрази на задължението на данъкоплатците да се съобразяват с принципа на сделката между несвързани лица или на правото на държавите членки да

⁴ Група „Кодекс за поведение“ (Данъчно облагане на предприятия) – доклад до Съвета, 16553/14, FISC 225, 11.12.2014 г.

⁵ Група „Кодекс за поведение“ (Данъчно облагане на предприятия) – доклад до Съвета, 9620/15, FISC 60, 11.6.2015 г.

коригират в посока увеличение едно данъчно задължение в съответствие с принципа на сделката между несвързани лица, където е приложимо.

- (13) В съответствие с член 28, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета⁶ бяха проведени консултации с Европейския надзорен орган по защита на данните. При обработката на лични данни, извършена в рамките на настоящата директива, се прилага правото на защита на личните данни в съответствие с член 8 от Хартата на основните права на ЕС както и Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁷.
- (14) С оглед на това, че една от основните цели на настоящата директива е да се повиши устойчивостта на вътрешния пазар като цяло по отношение на трансграничните практики за избягване на данъци, тази цел не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, когато те действат самостоятелно. Националните системи за корпоративно данъчно облагане се различават значително и независимите действия от страна на държавите членки единствено възпроизвеждат съществуващата фрагментираност на вътрешния пазар при прякото данъчно облагане. Така те дават възможност неефективността и изкривяванията да продължат да съществуват при взаимодействието на отделните национални мерки. Вследствие на това се стига до липса на координация. Вместо това — с оглед на факта, че голяма част от неефективността на вътрешния пазар води предимно до проблеми от трансгранично естество — следва да бъдат предприети корективни мерки на равнището на Съюза. Поради това е от изключително значение да бъдат възприети решения, които работят за вътрешния пазар като цяло, което може да се постигне по-добре на равнището на Съюза. Следователно Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тази цел. Като определя минимално ниво на защита на вътрешния пазар, настоящата директива има за цел единствено да постигне съществената минимална степен на координация в рамките на Съюза с оглед изпълнението на своите цели.
- (15) Комисията следва да направи оценка на прилагането на настоящата директива три години след влизането ѝ в сила и да представи доклад за това на Съвета. Държавите членки следва да съобщят на Комисията цялата информация, необходима за тази оценка,

⁶ Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

⁷ Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31).

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1 Приложно поле

Настоящата директива се прилага за всички данъкоплатци, които подлежат на облагане с корпоративен данък в една или няколко държави членки, включително за местата на стопанска дейност в една или няколко държави членки на субекти, които са местни лица за данъчни цели на трета държава.

Член 2 Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

- (1) „разходи по заеми“ означава разходи по лихви и други еквивалентни на тях разходи, които данъкоплатецът прави във връзка с вземането на средства в заем, включително всякакви разлики между взетите в заем средства и сумата, дължима на падежа, лихвеният елемент на договор за лизинг, при който икономическият собственик има право да приспада лихвените плащания и разходите, направени във връзка с набирането на средствата;
- (2) „превишение на разходите по заеми“ означава сумата, с която разходите по заеми на един данъкоплатец превишават приходите, които той получава от лихви, и другите еквиваленти подлежащи на данъчно облагане приходи от финансови активи;
- (3) „финансов актив“ означава финансов инструмент съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 15 от Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета⁸, както и инвестиционни продукти на основата на депозити и структурирани депозити, вземания по заеми и застраховки;
- (4) „финансово предприятие“ означава всяко от следните образувания:
 - а) кредитна институция или инвестиционен посредник съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 1 от Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁹;
 - б) застрахователно предприятие съгласно определението в член 13, точка 1 от Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹⁰;

⁸ Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 349).

⁹ Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно пазарите на финансови инструменти, за изменение на Директиви 85/611/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕИО на Съвета (ОВ L 145, 30.4.2004 г., стр. 1).

- в) презастрахователно предприятие съгласно определението от член 13, точка 4 от Директива 2009/138/ЕО;
 - г) институция за професионално пенсионно осигуряване, попадаща в обхвата на Директива 2003/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹¹, освен ако държавата членка е решила да не прилага посочената директива изцяло или отчасти към съответната институция в съответствие с член 5 от посочената директива, или упълномощен от институция за професионално пенсионно осигуряване субект, както е посочено в член 19, параграф 1 от Директива 2003/41/ЕО;
 - д) алтернативен инвестиционен фонд, управляван от лице, управляващо алтернативен инвестиционен фонд, съгласно определението в член 4, параграф 1, буква б) от Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета¹²;
 - е) предприятия за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) съгласно определението в член 1, параграф 2 от Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹³;
 - ж) централен контрагент съгласно определението в член 2, точка 1 от Регламент (ЕС) № 648/2012¹⁴;
 - з) централен депозитар на ценни книжа съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета¹⁵.
- (5) „прехвърляне на активи“ означава операция, при която правото за данъчно облагане на прехвърлените активи преминава в друга държава членка или в трета държава, докато активите остават ефективна собственост на същия данъкоплатец, с изключение на прехвърлянето на активи, което е с временен характер, стига активите да се връщат обратно в държавата членка на прехвърлителя;
- (6) „промяна на юрисдикцията, на която субектът е местно лице за данъчни цели“ означава операция, при която даден данъкоплатец престава да бъде местно

¹⁰ Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) (ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1).

¹¹ Директива 2003/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 юни 2003 г. относно дейностите и надзора на институциите за професионално пенсионно осигуряване (ОВ L 235, 23.9.2003 г., стр. 10).

¹² Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове, и за изменение на директиви 2003/41/ЕО и 2009/65/ЕО и на регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 1095/2010 (ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 1).

¹³ Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32).

¹⁴ Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на транзакции (ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 1).

¹⁵ Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за подобряване на сетълмента на ценни книжа в Европейския съюз и за централните депозитари на ценни книжа, както и за изменение на директиви 98/26/ЕО и 2014/65/ЕС и Регламент (ЕС) № 236/2012 (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 1).

лице за данъчни цели на една държава членка и става местно лице за данъчни цели на друга държава членка или на трета държава;

- (7) „прехвърляне на място на стопанска дейност“ означава операция, при която даден данъкоплатец престава да има облагаемо присъствие в една държава членка и същевременно придобива такова присъствие в друга държава членка или трета държава, без да става местно лице за данъчни цели на същата държава членка или трета държава.

Член 3

Минимално равнище на защита

Настоящата директива не отменя прилагането на национални разпоредби или на разпоредби въз основа на споразумения, чиято цел е да гарантират по-високо равнище на защита на националните основи за облагане с корпоративен данък.

ГЛАВА II

МЕРКИ СРЕЩУ ИЗБЯГВАНЕТО НА ДАНЪЦИ

Член 4

Правило за ограничаване на приспадането на лихвите

1. Разходите по заеми се приспадат винаги, доколкото данъкоплатецът получава лихви или други подлежащи на данъчно облагане приходи от финансови активи.
2. Превишението на разходите по заеми подлежи на приспадане за данъчната година, през която разходите са направени, но само до 30 % от печалбата на данъкоплатеца преди лихви, данъци и амортизации (ЕБИТДА) или до сума в размер на 1 000 000 EUR, като се взема по-голямата от двете стойности. ЕБИТДА се изчислява, като към облагаемия доход се добавят обратно коригираните за данъци суми за нетни разходи за лихви и други разходи, еквивалентни на лихви, както и коригираните за данъци суми за амортизациите.
3. Чрез дерогация от параграф 2 данъкоплатецът може да получи правото да приспадне изцяло превишението на разходите по заеми, ако може да докаже, че съотношението между неговия собствен капитал и общия размер на активите е равно на или е по-голямо от еквивалентното съотношение на групата.

Първа алинея се прилага при спазване на следните условия:

- а) съотношението между собствения капитал и общия размер на активите на данъкоплатеца се счита за равно на еквивалентното съотношение на групата, ако съотношението между собствения капитал и общия размер на активите на данъкоплатеца е по-малко с не повече от 2 процентни пункта;
- б) към групата принадлежат всички субекти, включени в одитираните консолидирани финансови отчети, изготвени в съответствие с Международните стандарти за финансово отчитане или националната

система за финансово отчитане на дадена държава членка или съгласно Общоприетите счетоводни принципи на САЩ (GAAP);

- в) всички активи и пасиви са оценени по същата методология като в консолидираните финансови отчети;
 - г) собственият капитал на данъкоплатеца и общият размер на активите му са намалени с вноските, направени през шестте месеца, предшестващи датата на съответния счетоводен баланс, доколкото на тези вноски съответстват оттегляния или разпределяния на капитал, направени през шестте месеца, следващи датата на съответния счетоводен баланс;
 - д) плащанията към свързани предприятия не надвишават 10 % от общите нетни разходи за лихви на групата.
4. ЕБИТДА за дадена данъчна година, която не е изцяло неутрализирана от разходите по заеми, направени от данъкоплатеца през същата или през предишни данъчни години, може да се пренесе за следващи данъчни години.
5. Разходите по заеми, които не могат да бъдат приспаднати през текущата данъчна година съгласно параграф 2, подлежат на приспадане до 30 % от ЕБИТДА през следващите данъчни години по същия начин като разходите по заеми за съответните години.
6. Параграфи 2 — 5 не се прилагат за финансови предприятия.

Член 5

Данъчно облагане при напускане

1. Данъкоплатецът подлежи на данъчно облагане върху сума, равна на пазарната стойност на прехвърлените активи към момента на напускане на активите минус стойността им за данъчни цели, при всеки от следните случаи:
- а) данъкоплатецът прехвърля активи от главното си управление към място на стопанска дейност в друга държава членка или в трета държава;
 - б) данъкоплатецът прехвърля активи от място на стопанска дейност в държава членка към главното си управление или към друго място на стопанска дейност в друга държава членка или в трета държава;
 - в) данъкоплатецът променя юрисдикцията, на която е местно лице за данъчни цели, към друга държава членка или към трета държава освен по отношение на онези активи, които продължават да имат ефективна връзка с мястото на стопанска дейност в първата държава членка;
 - г) данъкоплатецът прехвърля свое място на стопанска дейност извън държавата членка.
- За целите на първа алинея, буква в) всяко последващо прехвърляне към трета държава на активи извън мястото на стопанска дейност, намиращо се на територията на първата държава членка, с което активите са ефективно свързани, се счита за продажба на активи по пазарна стойност.
2. Данъкоплатецът има право да разсрочи плащането на данъка при напускане, посочен в параграф 1, като го плаща на части в продължение на поне 5 години, при всяко от следните обстоятелства:
- а) данъкоплатецът прехвърля активи от своето главно управление към място на стопанска дейност в друга държава членка или в трета държава, която

е страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство (Споразумението за ЕИП);

- б) данькоплатецът прехвърля активи от свое място на стопанска дейност в държава членка към своето главно управление или към друго място на стопанска дейност в друга държава членка или в трета държава, която е страна по Споразумението за ЕИП;
- в) данькоплатецът променя юрисдикцията, на която е лице за данъчни цели, към друга държава членка или към трета държава, която е страна по Споразумението за ЕИП;
- г) данькоплатецът прехвърля свое място на стопанска дейност в друга държава членка или в трета държава, която е страна по Споразумението за ЕИП.

3. Ако данькоплатецът разсрочи плащането в съответствие с параграф 2, по него могат да бъдат начислени лихви в съответствие със законодателството на държавата членка на данькоплатеца или, съответно, на мястото на стопанска дейност, до степента, необходима за запазване на стойността на установеното данъчно задължение.

Ако е налице доказуем и реален риск вземането да не бъде събрано, от данькоплатците може да бъде поискана също така гаранция като условие за разсрочване на плащането в съответствие с параграф 2.

Втора алинея не се прилага, в случаите когато законодателството на държавата членка на данькоплатеца или на мястото на стопанска дейност предвижда възможност за събиране на данъчните задължения чрез друг данькоплатец, който е член на същата група и който е местно лице за данъчни цели на същата държава членка.

4. Разсрочването на плащането в съответствие с параграф 2 се прекратява незабавно и данъчното задължение става изискуемо в следните случаи:

- а) прехвърлените активи са продадени;
- б) прехвърлените активи са впоследствие прехвърлени в трета държава;
- в) юрисдикцията, на която данькоплатецът е местно лице за данъчни цели, впоследствие е променена към трета държава;
- г) данькоплатецът е обявен в несъстоятелност или е в ликвидация.

5. Когато прехвърлянето на активи, промяната на юрисдикцията, на която субектът е местно лице за данъчни цели, или прехвърлянето на място на стопанска дейност е към друга държава членка, тази държава членка приема пазарната стойност, определена от държавата членка на данькоплатеца или на мястото на стопанска дейност като първоначална стойност на активите за данъчни цели.

6. За целите на параграфи 1 — 5 „пазарна стойност“ е сумата, за която може да бъде разменен активът или да бъдат уредени взаимни задължения между желаещи да встъпят в сделка независими купувачи и продавачи при пряка трансакция.

7. Настоящият член не се прилага при прехвърляне на активи, което е от временно естество и при което активите се връщат обратно в държавата членка на прехвърлителя.

Член 6

Клауза за преминаване от освобождаване към данъчен кредит

1. Държавите членки нямат право да освобождават данъкоплатец от данъци върху доходите от чужбина, които данъкоплатецът е получил като разпределена печалба от субект в трета държава или като приходи от продажбата на акции или дялове в субект в трета държава или като доход от място на стопанска дейност, намиращо се в трета държава, в която субектът или мястото на стопанска дейност подлежи — в държавата, на която субектът е местно лице за данъчни цели, или в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност — на облагане с данък върху печалбата при законоустановена ставка на корпоративния данък, по-малка от 40 % от законоустановената данъчна ставка, която би била наложена съгласно приложимата система на корпоративно данъчно облагане в държавата членка на данъкоплатеца. При тези обстоятелства данъкоплатецът подлежи на облагане с данък върху дохода от чужбина с приспадане на данъка, платен в третата държава, от данъчното му задължение в държавата, на която той е местно лице за данъчни цели. Приспадането не може да надвишава сумата на данъка, изчислена преди приспадането и относима към дохода, който може да подлежи на данъчно облагане.
2. Параграф 1 не се прилага по отношение на следните видове загуби:
 - а) загуби, понесени от страна на намиращо се в трета държава място на стопанска дейност на данъкоплатец, който е местно лице;
 - б) загуби от продажбата на акции и дялове на субект, който е местно лице за данъчни цели на трета държава.

Член 7

Общо правило за борба със злоупотребите

1. Привидните договорености или поредици от привидни договорености, сключени с основната цел да бъде получено данъчно предимство, което не отговаря на предназначението или целта на приложимите данъчни разпоредби, не се вземат под внимание за целите на изчисляването на дължимия корпоративен данък. Една договореност може да включва няколко етапа или части.
2. За целите на параграф 1 договореността или поредицата от договорености се счита за привидна, дотолкова доколкото тя не е създадена поради валидни търговски съображения, които отразяват икономическата реалност.
3. Когато договорености или поредица от договорености не се вземат предвид в съответствие с параграф 1, данъчното задължение се изчислява с оглед на икономическата същност в съответствие с националното законодателство.

Член 8

Законодателство за контролираните чуждестранни дружества

1. Данъчната основа на данъкоплатеца включва неразпределения доход на един субект, когато са изпълнени следните условия:
 - а) данъкоплатецът — самостоятелно или заедно със своите свързани предприятия, съгласно определението по приложимата система за корпоративно данъчно облагане — има пряко или косвено участие, равно на повече от 50 % от правата на глас, или притежава над 50 % от капитала на съответния субект или има право да получава над 50 % от печалбата му;
 - б) съгласно общия режим в държавата на субекта печалбата се облага с ефективна ставка на корпоративен данък, по-ниска от 40 % от ефективната данъчна ставка, която би била наложена съгласно приложимата система за корпоративно данъчно облагане в държавата членка на данъкоплатеца;
 - в) над 50 % от дохода, който се начислява на субекта, попадат в една от следните категории:
 - i) лихви и всякакви други доходи от финансови активи;
 - ii) авторски и лицензионни възнаграждения или всякакви други доходи, получени от интелектуална собственост, или квоти за емисии на парникови газове;
 - iii) дивиденди и доходи от продажба на акции или дялове;
 - iv) доходи от финансов лизинг;
 - v) доходи от недвижимо имущество, освен ако държавата членка на данъкоплатеца няма право да облага доходите съгласно споразумение с трета държава;
 - vi) доходи от застрахователна, банкова и друга финансова дейност;
 - vii) доходи от услуги, предоставени на данъкоплатеца или на неговите свързани предприятия;
 - г) дружеството не е дружество, чийто основен клас акции се търгува редовно на една или повече признати фондови борси.

Първа алинея, буква в) се прилага за финансовите предприятия само ако повече от 50 % от дохода на субекта в тези категории е генериран при трансакции с данъкоплатеца или неговите свързани предприятия.

2. Държавите членки не прилагат параграф 1, когато даден субект е местно лице за данъчни цели на една държава членка или трета държава, която е страна по Споразумението за ЕИП, нито по отношение на място на стопанска дейност на субект от трета държава, което се намира в държава членка, освен ако мястото на стопанска дейност на субекта е изцяло изкуствено или дотолкова, доколкото субектът встъпва, в хода на своята дейност, в привидни договорености, създадени с основната цел да бъде получено данъчно предимство.

Параграф 1 не се прилага за финансовите предприятия, които са местни лица за данъчни цели на държава членка или трета държава, която е страна по

Споразумението за ЕИП, нито по отношение на техните места на стопанска дейност в една или няколко държави членки.

За целите на първа алинея дадена договореност или поредица от договорености се счита за привидна дотолкова, доколкото субектът не би бил собственик на активите и не би поел рисковете, от които се генерира целият му доход или част от него, ако не беше контролиран от дружество, в което се извършват функциите на значимия човешки фактор, които са относими към тези активи и рискове и които са от ключова важност за генерирането на доходите на контролираното дружество.

Когато субектът встъпва в привидни договорености, доходът, който се включва в данъчната основа на контролиращото дружество, се ограничава до сумите, генерирани чрез активите и рисковете, свързани с функциите на значимия човешки фактор, извършвани от контролиращото дружество. Доходът на контролираното чуждестранно дружество се изчислява в съответствие с принципа на сделката между несвързани лица.

Член 9

Изчисляване на дохода на контролирано чуждестранно дружество

1. Доходът, който се включва в данъчната основа, се изчислява в съответствие с разпоредбите на законите за корпоративното данъчно облагане на държавата членка, на която данъкоплатецът е местно лице за данъчни цели. Загубите на субекта не се включват в данъчната основа, но се пренасят и се вземат под внимание при прилагането на член 8 през следващите данъчни години.
2. Доходите, които се включват в данъчната основа, се изчисляват пропорционално на правото на данъкоплатеца да получава печалба от субекта.
3. Доходът се включва в данъчната година, в която приключва данъчната година на субекта.
4. Когато субектът разпределя печалба към данъкоплатеца, размерът на дохода, включен преди това в данъчната основа на основание член 8, се приспада от данъчната основа при изчисляването на размера на дължимия данък върху разпределената печалба, за да се гарантира, че няма двойно данъчно облагане.
5. Когато данъкоплатецът продаде участието си в субекта, частта от постъпленията от продажбата, включена преди това в данъчната основа на основание член 8, но все още неразпределена, се приспада от данъчната основа при изчисляването на размера на дължимия данък върху тези постъпления, за да се гарантира, че няма двойно данъчно облагане.

Член 10

Несъответствия при хибридни субекти и инструменти

Когато две държави членки дадат различна правна квалификация на един и същ данъкоплатец (хибриден субект), включително на неговите места на стопанска дейност в една или няколко държави членки, и това доведе до ситуация, при която се стигне до приспадане на едно и също плащане, разход или загуба и в държавата членка, от която произлиза плащането, където е направен разходът или е натрупана загубата, и в друга държава членка, или до ситуация, при която има приспадане на плащане в държавата членка, от която произлиза плащането,

без да има съответстващо на него включване на същото плащане в друга държава членка, правната квалификация, дадена на хибридният субект от държавата членка, от която произлиза плащането, където е направен разходът или където е натрупана загубата, се възприема от другата държава членка.

Когато две държави членки дадат различна правна квалификация на едно и също плащане (хибриден инструмент) и това доведе до ситуация, при която е налице приспадне в държавата членка, от която произлиза плащането, без да има съответстващо на него включване на същото плащане в другата държава членка, правната квалификация, дадена на хибридният инструмент от държавата членка, от която произлиза плащането, се възприема от другата държава членка.

ГЛАВА III

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 11

Преразглеждане

1. Комисията прави оценка на прилагането на настоящата директива три години след влизането ѝ в сила и представя доклад за това на Съвета.
2. Държавите членки съобщават на Комисията цялата информация, необходима за оценката на изпълнението на настоящата директива.

Член 12

Транспониране

1. Държавите членки приемат и публикуват не по-късно от [...] г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Те прилагат тези разпоредби от [...] г.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 13
Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 14
Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на _____ година.

За Съвета
Председател

ЗАКОНОДАТЕЛНА ФИНАНСОВА ОБОСНОВКА

1. РАМКА НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО/ИНИЦИАТИВАТА

- 1.1. Наименование на предложението/инициативата
- 1.2. Съответни области на политиката в структурата на УД/БД
- 1.3. Естество на предложението/инициативата
- 1.4. Цел(и)
- 1.5. Мотиви за предложението/инициативата
- 1.6. Срок на действие и финансово отражение
- 1.7. Планирани методи на управление

2. МЕРКИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ

- 2.1. Правила за мониторинг и докладване
- 2.2. Система за управление и контрол
- 2.3. Мерки за предотвратяване на измами и нередности

3. ОЧАКВАНО ФИНАНСОВО ОТРАЖЕНИЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО/ИНИЦИАТИВАТА

- 3.1. Съответни функции от многогодишната финансова рамка и разходни бюджетни редове
- 3.2. Очаквано отражение върху разходите
 - 3.2.1. *Обобщение на очакваното отражение върху разходите*
 - 3.2.2. *Очаквано отражение върху бюджетните кредити за оперативни разходи*
 - 3.2.3. *Очаквано отражение върху бюджетните кредити за административни разходи*
 - 3.2.4. *Съвместимост с настоящата многогодишна финансова рамка*
 - 3.2.5. *Участие на трети страни във финансирането*
- 3.3. Очаквано отражение върху приходите

ЗАКОНОДАТЕЛНА ФИНАНСОВА ОБОСНОВКА

1. РАМКА НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО/ИНИЦИАТИВАТА

1.1. Наименование на предложението/инициативата

Предложение за Директива на Съвета за определяне на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар

1.2. Съответни области на политиката в структурата на УД/БД¹⁶

14
14.03

1.3. Естество на предложението/инициативата

Предложението/инициативата е във връзка с **нова дейност**

Предложението/инициативата е във връзка с **нова дейност след пилотен проект/подготвителна дейност**¹⁷

Предложението/инициативата е във връзка с **продължаване на съществуваща дейност**

Предложението/инициативата е във връзка с **дейност, пренасочена към нова дейност**

1.4. Цел(и)

1.4.1. Многогодишни стратегически цели на Комисията, за чието изпълнение е предназначено предложението/инициативата

Сред приоритетите на работната програма на Комисията за 2015 г. е и по-справедлив подход към данъчното облагане. В продължение на този приоритет една от основните области на дейност за работната програма на Комисията за 2016 г. е подобряването на правната рамка за данъчното облагане на печалбата на дружествата посредством мерки срещу неприемливото данъчно планиране, прехвърлянето на печалби и свиването на данъчната основа.

1.4.2. Конкретни цели и съответни дейности във връзка с УД/БД

Конкретна цел

Установяване, чрез координирани мерки, на минимално равнище на защита на вътрешния пазар срещу най-разпространените стратегии за данъчно планиране, които пряко засягат функционирането на пазара.

Съответни дейности във връзка с УД/БД

БД 3

¹⁶ УД: управление по дейности; БД: бюджетиране по дейности.

¹⁷ Съгласно член 54, параграф 2, букви а) или б) от Финансовия регламент.

1.4.3. *Очаквани резултати и отражение*

Да се посочи въздействието, което предложението/инициативата следва да окаже по отношение на бенефициерите/целевите групи.

Данъчното облагане ще се извършва в юрисдикцията, в която се генерират печалбите и се създава стойността. Това ще увеличи справедливостта при разпределянето на данъчната тежест между дружествата в ЕС. По този начин работещите на международно ниво групи от дружества вече няма да могат да се ползват от възможности за данъчно планиране, които не са на разположение за останалите данъкоплатци (и по-специално за МСП), които имат дейност само на национално равнище.

Данъчните основи на държавите членки ще бъдат по-добре защитени срещу практиките на свиване на данъчната основа и прехвърляне на печалбите.

Доверието на обществеността и данъкоплатците в справедливостта на данъчните системи като цяло ще бъде засилено.

1.4.4. *Показатели за резултатите и за отражението*

Да се посочат показателите, които позволяват да се проследи изпълнението на предложението/инициативата.

Предложението се подчинява на изискванията от член 11 (Преразглеждане) и член 12 (Транспониране).

1.5. **Мотиви за предложението/инициативата**

1.5.1. *Нужди, които трябва да бъдат задоволени в краткосрочен или дългосрочен план*

По-добра защита на вътрешния пазар срещу най-разпространените стратегии за данъчно планиране, които пряко засягат функционирането на пазара.

Възприемане на общ за ЕС подход към изпълнението на препоръките на BEPS.

1.5.2. *Добавена стойност от намесата на ЕС*

Осигуряване на съгласуваност и недопускане на несъответствия чрез общи правила и процедури във всички държави членки. Несъответствията и празнотите при изпълнението от страна на държавите членки биха били заплаха за успеха на проекта като цяло.

1.5.3. *Изводи от подобен опит в миналото*

Още през 1990 г. Съветът прие две от т.нар. директиви относно корпоративното данъчно облагане с цел преодоляване на пречките пред функционирането на вътрешния пазар. В края на 90-те години на миналия век бяха приети и други законодателни актове в сферата на данъчното облагане на дружествата и по-конкретно по отношение на трансграничните дейности в ЕС.

1.5.4. *Съвместимост и евентуална синергия с други актове*

Предложението е част от пакет, който включва няколко инициативи. Положителен ефект на синергия може да бъде получен при взаимодействието между мерките от пакета и предложенията, съдържащи се в пакета за данъчна прозрачност от март 2015 г. и в плана за действие от юни 2015 г.

1.6. Срок на действие и финансово отражение

- Предложение/инициатива с ограничен срок на действие
 - Предложение/инициатива в сила от [ДД/ММ]ГГГГ до [ДД/ММ]ГГГГ
 - Финансово отражение от ГГГГ до ГГГГ

Предложение/инициатива с **неограничен срок на действие**

Осъществяване с период на започване на дейност от ГГГГ до ГГГГ, последван от функциониране с пълен капацитет.

1.7. Предвидени методи на управление¹⁸

- Пряко управление** от Комисията
 - от нейните служби, включително от нейния персонал в делегациите на Съюза;
 - от изпълнителните агенции
- Споделено управление** с държавите членки
- Непряко управление** чрез възлагане на задачи по изпълнението на бюджета на:
 - трети държави или органите, определени от тях,
 - международни организации и техните агенции (да се уточни),
 - ЕИБ и Европейския инвестиционен фонд,
 - органите, посочени в членове 208 и 209 от Финансовия регламент,
 - публичноправни органи,
 - частноправни органи със задължение за обществена услуга, доколкото предоставят подходящи финансови гаранции,
 - органи, уредени в частното право на държава членка, на които е възложено осъществяването на публично-частно партньорство и които предоставят подходящи финансови гаранции,
 - лица, на които е възложено изпълнението на специфични дейности в областта на ОВППС съгласно дял V от ДЕС и които са посочени в съответния основен акт.
- *Ако е посочен повече от един метод на управление, пояснете в частта „Забележки“.*

Забележки

Тъй като предложението има законодателен характер, по отношение на Комисията няма метод на управление, нито задачи във връзка с изпълнението на бюджета.

¹⁸

Подробности във връзка с методите на управление и позоваванията на Финансовия регламент могат да бъдат намерени на уебсайта BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_fr.html

2. МЕРКИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ

2.1. Правила за мониторинг и докладване

Да се посочат честотата и условията.

Няма

2.2. Система за управление и контрол

2.2.1. Установени рискове

Няма

2.2.2. Информация за изградената система за вътрешен контрол

Няма

2.2.3. Оценка на разходите и ползите от проверките и на очаквания риск от грешка

Не се прилага

2.3. Мерки за предотвратяване на измами и нередности

Да се посочат съществуващите или планираните мерки за превенция и защита.

Не се прилага

3. ОЧАКВАНО ФИНАНСОВО ОТРАЖЕНИЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО/ИНИЦИАТИВАТА

3.1. Съответни функции от многогодишната финансова рамка и разходни бюджетни редове

- Съществуващи бюджетни редове

По реда на функциите от многогодишната финансова рамка и на бюджетните редове.

Функция от многогодишната финансова рамка	Бюджетен ред	Видна разхода	Вноска			
	Брой Няма [Функция.....]		Многогод./едногод. ¹⁹	от държави от ЕАСТ ²⁰	от държави кандидатки ²¹	от трети държави
	Няма	Многогод./едногод.	ДА/НЕ	ДА/НЕ	ДА/НЕ	ДА/НЕ

- Поискани нови бюджетни редове

По реда на функциите от многогодишната финансова рамка и на бюджетните редове.

Функция от многогодишната финансова рамка	Бюджетен ред	Видна разхода	Вноска			
	Брой Няма		Многогод./едногод.	от държави от ЕАСТ	от държави кандидатки	от трети държави
	Няма		ДА/НЕ	ДА/НЕ	ДА/НЕ	ДА/НЕ

¹⁹ Многогод. = многогодишни бюджетни кредити / едногод. = едногодишни бюджетни кредити.

²⁰ ЕАСТ: Европейска асоциация за свободна търговия.

²¹ Държави кандидатки и, ако е приложимо, държави потенциални кандидатки от Западните Балкани.

3.2. Очаквано отражение върху разходите

[Тази част следва да бъде попълнена, използвайки за целта **таблицата за бюджетни данни от административно естество** (втория документ в приложението към настоящата финансова обосновка) и качена в CISNET за провеждането на вътрешни консултации между службите.]

3.2.1. Обобщение на очакваното отражение върху разходите

милиони евро (до третия знак след десетичната запетая)

Функция от многогодишната финансова рамка	Брой	Не е приложимо]
--	------	--------------------------

ГД: „Данъчно облагане и митнически съюз“				ГодинаN ²²	ГодинаN+1	ГодинаN+2	ГодинаN+3	Да се добавят толкова години, колкото е необходимо, за да се обхване продължителността на отражението (вж. точка 1.6)			ОБЩО
•Бюджетни кредити за оперативни разходи											
Номер на бюджетния ред	Поети задължения	(1)									
	Плащания	(2)									
Номер на бюджетния ред	Поети задължения	(1a)									
	Плащания	(2 a)									
Бюджетни кредити за административни разходи, финансирани от пакета за определени програми ²³											

²² Година N е годината, през която започва да се осъществява предложението/инициативата.

²³ Техническа и/или административна помощ и разходи в подкрепа на изпълнението на програми и/или дейности на ЕС (предишни редове VA), непреки научни изследвания, преки научни изследвания.

Номер на бюджетния ред		(3)								
ОБЩО бюджетни кредити за ГД „Данъчно облагане и митнически съюз“	Поети задължения	=1+1a +3								
	Плащания	=2+2a +3								

•ОБЩО бюджетни кредити за оперативни разходи	Поети задължения	(4)								
	Плащания	(5)								
•ОБЩО бюджетни кредити за административни разходи, финансирани от пакета за определени програми		(6)								
ОБЩО бюджетни кредити по ФУНКЦИЯ Не е приложимо от многогодишната финансова рамка	Поети задължения	=4+ 6								
	Плащания	=5+ 6								

Ако предложението/инициативата има отражение върху повече от една функция:

•ОБЩО бюджетни кредити за оперативни разходи	Поети задължения	(4)								
	Плащания	(5)								
•ОБЩО бюджетни кредити за административни разходи, финансирани от пакета за определени програми		(6)								

ОБЩО бюджетни кредити по ФУНКЦИИ 1—4 от многогодишната финансова рамка (Референтна стойност)	Поети задължения	=4+ 6								
	Плащания	=5+ 6								

Функция от многогодишната финансова рамка	5	„Административни разходи“
--	----------	---------------------------

милиони евро (до третия знак след десетичната запетая)

		ГодинаN	ГодинаN+1	ГодинаN+2	ГодинаN+3	Да се добавят толкова години, колкото е необходимо, за да се обхване продължителността на отражението (вж. точка 1.6)	ОБЩО
ГД: „Данъчно облагане и митнически съюз“							
•Човешки ресурси							
•Други административни разходи							
ОБЩО ГД „Данъчно облагане и митнически съюз“	Бюджетни кредити						

ОБЩО бюджетни кредити по ФУНКЦИЯ 5 от многогодишната финансова рамка	(Общо задължения плащания = поети общо)								
---	---	--	--	--	--	--	--	--	--

милиони евро (до третия знак след десетичната запетая)

		ГодинаN ²⁴	ГодинаN+1	ГодинаN+2	ГодинаN+3	Да се добавят толкова години, колкото е необходимо, за да се обхване	ОБЩО

²⁴

Година N е годината, през която започва да се осъществява предложението/инициативата.

ОБЩО бюджетни кредити по ФУНКЦИИ 1—5 от многогодишната финансова рамка						продължителността на отражението (вж. точка 1.6)			
	Поети задължения								
	Плащания								

3.2.2. Очаквано отражение върху бюджетните кредити за оперативни разходи

- Предложението/инициативата не налага използване на бюджетни кредити за оперативни разходи
- Предложението/инициативата налага използване на бюджетни кредити за оперативни разходи съгласно обяснението по-долу:

Бюджетни кредити за поети задължения в млн. евро (до третия знак след десетичната запетая)

Да се посочат целите и резултатите			ГодинаN		ГодинаN+1		ГодинаN+2		ГодинаN+3		Да се добавят толкова години, колкото е необходимо, за да се обхване продължителността на отражението (вж. точка 1.6)						ОБЩО	
	РЕЗУЛТАТИ																	
	Вид 25	Среден разход	Брой	Разходи	Брой	Разходи	Брой	Разходи	Брой	Разходи	Брой	Разходи	Брой	Разходи	Брой	Разходи	Общ брой	Общо разходи
КОНКРЕТНА ЦЕЛ № 1 ²⁶ ...																		
- Резултат																		
- Резултат																		
- Резултат																		
Междинен сбор за конкретна цел № 1																		
КОНКРЕТНА ЦЕЛ № 2...																		
- Резултат																		
Междинен сбор за конкретна																		

²⁵ Резултатите са продуктите и услугите, които ще бъдат доставени (напр. брой финансирани обмени на учащи се, дължина на построените пътища в километри и т.н.).

²⁶ Съгласно описанието в точка 1.4.2. „Конкретни цели...“.

цел № 2																
ОБЩО РАЗХОДИ																

3.2.3. Очаквано отражение върху бюджетните кредити за административни разходи

3.2.3.1. Обобщение

- Предложението/инициативата не налага използване на бюджетни кредити за административни разходи
- Предложението/инициативата налага използване на бюджетни кредити за административни разходи съгласно обяснението по-долу:

милиони евро (до третия знак след десетичната запетая)

	Година N ²⁷	Година N+1	Година N+2	Година N+3	Да се добавят толкова години, колкото е необходимо, за да се обхване продължителността на отражението (вж. точка 1.6)	ОБЩО
--	---------------------------	---------------	---------------	---------------	---	------

ФУНКЦИЯ 5 от многогодишната финансова рамка								
Човешки ресурси								
Други административни разходи								
Междинен сбор за ФУНКЦИЯ 5 от многогодишната финансова рамка								

ИЗВЪН ФУНКЦИЯ 5²⁸ от многогодишната финансова рамка								
Човешки ресурси								
Други разходи с административен характер								
Междинен сбор извън ФУНКЦИЯ 5 от многогодишната финансова рамка								

ОБЩО								
-------------	--	--	--	--	--	--	--	--

Нуждите от бюджетни кредити за човешки ресурси и за другите разходи с административен характер ще бъдат покрити с бюджетните кредити на ГД, които вече са отпуснати за управлението на дейността и/или които са преразпределени в рамките на ГД, при необходимост заедно с всички допълнителни ресурси, които могат да бъдат

²⁷

Година N е годината, през която започва да се осъществява предложението/инициативата.

²⁸

Техническа и/или административна помощ и разходи в подкрепа на изпълнението на програми и/или дейности на ЕС (предишни редове ВА), непреки научни изследвания, преки научни изследвания.

предоставени на управляващата ГД в рамките на годишната процедура за отпускане на средства и като се имат предвид бюджетните ограничения.

3.2.3.2. Очаквани нужди от човешки ресурси

- Предложението/инициативата не налага използване на човешки ресурси.
- Предложението/инициативата налага използване на човешки ресурси съгласно обяснението по-долу:

Оценката се посочва в еквиваленти на пълно работно време

	Година N	Година N+1	Година N+2	Година N+3	Да се добавят толкова години, колкото е необходимо, за да се обхване продължителността на отражението (вж. точка 1.6)		
•Длъжности в щатното разписание (длъжностни лица и временно наети лица)							
• XX 01 01 01 (Централа и представителства на Комисията)							
• XX 01 01 02 (Делегации)							
• XX 01 05 01 (Непреки научни изследвания)							
• 10 01 05 01 (Преки научни изследвания)							
• •Външен персонал (в еквивалент на пълно работно време: ЕПРВ)²⁹							
• XX 01 02 01 (ДНП, КНЕ, ПНА от общия финансов пакет)							
• XX 01 02 02 (ДНП, МП, КНЕ, ПНА и МЕС в делегациите)							
• X X 01 04 уу 30	• - в централата						
	• - в делегациите						
• XX 01 05 02 (ДНП, КНЕ, ПНА — Непреки научни изследвания)							
• 10 01 05 02 (ДНП, ПНА, КНЕ — Преки научни изследвания)							
• Други бюджетни редове (да се посочат)							
• ОБЩО							

XX е съответната област на политиката или бюджетен дял.

²⁹ ДНП = договорно нает персонал; МП = местен персонал; КНЕ = командирован национален експерт; ПНА = персонал, нает чрез агенции за временна заетост; МЕД = младши експерт в делегация.

³⁰ Подтаван за външния персонал, покрит с бюджетните кредити за оперативни разходи (предишни редове ВА).

Нуждите от човешки ресурси ще бъдат покрити от персонала на ГД, на който вече е възложено управлението на дейността и/или който е преразпределен в рамките на ГД, при необходимост заедно с всички допълнителни отпуснати ресурси, които могат да бъдат предоставени на управляващата ГД в рамките на годишната процедура за отпускане на средства и като се имат предвид бюджетните ограничения.

Описание на задачите, които трябва да се изпълнят:

Длъжностни лица и временно наети служители	
Външен персонал	

3.2.4. *Съвместимост с настоящата многогодишна финансова рамка*

- Предложението/инициативата е съвместимо(а) с настоящата многогодишна финансова рамка.
- Предложението/инициативата налага препрограмиране на съответната функция от многогодишната финансова рамка.

Обяснете какво препрограмиране е необходимо, като посочите съответните бюджетни редове и суми.

[...]

- Предложението/инициативата налага да се използва инструментът за гъвкавост или да се преразгледа многогодишната финансова рамка.

Обяснете какво е необходимо, като посочите съответните функции, бюджетни редове и суми.

[...]

3.2.5. *Участие на трети страни във финансирането*

- Предложението/инициативата не предвижда съфинансиране от трети страни.
- ~~Предложението/инициативата предвижда съфинансиране съгласно следните прогнози:~~

Бюджетни кредити в млн. EUR (до третия знак след десетичната запетая)

	Година N	Година N+1	Година N+2	Година N+3	Да се добавят толкова години, колкото е необходимо, за да се обхване продължителността на отражението (вж. точка 1.6)			Общо
Да се посочи съфинансиращият орган								
ОБЩО съфинансирани бюджетни кредити								

3.3. Очаквано отражение върху приходите

- Предложението/инициативата няма финансово отражение върху приходите.
- Предложението/инициативата има следното финансово отражение:
 - върху собствените ресурси
 - върху разните приходи

милиони евро (до третия знак след десетичната запетая)

Приходен ред:	бюджетен	Налични бюджетни кредити за текущата бюджетна година	Отражение на предложението/инициативата ³¹					
			Година N	Година N+1	Година N+2	Година N+3	Да се добавят толкова години, колкото е необходимо, за да се обхване продължителността на отражението (вж. точка 1.6)	
Статия.....								

За разните „целеви“ приходи да се посочат съответните разходни бюджетни редове.

Не се прилага

Да се посочи методът за изчисляване на отражението върху приходите.

Не се прилага

³¹

Що се отнася до традиционните собствени ресурси (мита, налози върху захарта), посочените суми трябва да бъдат нетни, т.е. брутни суми, от които са приспаднати 25 % за разходи по събирането.